

Başka İttifaklar Mümkün!

İktidar bloğunun aralıksız uyguladığı yanlış politikalar sebebiyle Türkiye “tam bir fetret dönemine” girmiş bulunmaktadır. “Yeni Türkiye” kurma sevdasıyla yola çıkan iktidar bloğu, tek başına ülkeyi yönettiği 17 yılın sonunda “söyleyecek tüm sözlerini bitirmiş” ve kendini tekrarlamaya başlamıştır. Çok açıktır ki, iktidar bloğunun içine düştüğü kısır döngüden çıkması ve 2002’deki gibi toplumda yeniden bir “rüzgâr estirmesi” mümkün olmayacaktır.

Ancak bu durum, iktidar bloğunun bugünden yarına kadar yok olacağı anlamına da gelmemektedir. Söyleyecek sözü bitmesine ve ülkeyi fetret devrine sokmuş olmasına rağmen iktidar bloğu, hâlâ çok geniş bir kitleyi etkileme kabiliyetine sahiptir. Çelişki gibi görünen bu gerçeğin iki sebebinden biri iktidar partisinin “tüm devlet kurumlarını ele geçirmiş yani parti-devleti inşa etmiş olması”, diğeri de “kitlelerde heyecan yaratacak iktidar adayı bir alternatif siyasi hareketin” olmamasıdır. Zaten “fetret devrini” derinleştiren ana sorun da buradadır. 17 yıllık zulüm döneminden toplumun her kesimi etkilenmesine rağmen “alternatif bir söylem” ne yazık ki ortaya konulamamıştır.

%50+1 Zorunluluğu AKP’nin Yumuşak Karnı Değil Güçlü Yanıdır

Rejim değişikliğinden ve her şeyin “tek adama” devredilmesinden sonra yeni sistemin merkezine oturan %50+1 kuralı da “alternatif yaratma” ihtimalini düşürmekte ve “en yüksek oy oranına sahip olan partiye” yani mevcut durumda hala en az %40 oy oranına hükmeden AKP’ye büyük avantajlar sağlamaktadır. Zira %50+1’e ulaşmak için AKP’nin “kendi tabanını konsolide edip yanına iktidar nimetlerinden faydalanmak isteyen küçük bir ortak bulması yeterliyken” %20-25 bandında olan ana muhalefet partisinin;

- hem tabanını konsolide etmeye,
- hem iktidarın karşısında bulunan diğer tüm muhalefet partilerini ikna etmeye
- hem de iktidar bloğuna oy veren kitlede kopuşlar yaratmaya ihtiyacı vardır.

Türkiye’nin son 20 yılda yaşadığı büyük kutuplaşma göz önüne alındığında %20-25 bandındaki bir partinin “kısa sürede oyun kurucu olması” ve iktidar bloğunu geriletmesi sanılandan çok daha zor olacaktır. Zaten yeni rejimin ne olduğunu en iyi bilen iktidar bloğu da bu durumun farkında olduğu için %50+1 zorunluluğunu kendi iktidarının devamı için “vazgeçilmez” olarak görmektedir. Bir başka deyişle %50+1 zorunluluğu AKP’nin yumuşak karnı değil tam aksine güçlü yanıdır.

Partilerin Oylarını Alt Alta Yazarak İttifak Kurulmaz

Gelinen noktada, özellikle muhalefet bloğunun, ittifak kavramını doğru zemine oturtamamış olması da AKP’nin bir başka avantajıdır. Zira muhalefet bloğu, ittifak zeminini, “iktidara karşı olanların cephesi” olarak algılamakta ve “ilkeler ittifakı” yerine “karşıtlık ittifakı” kurmayı seçmektedir. İlk bakışta daha kolay olması ve partilerin kurumsal değişimlerini zorunlu kılmaması sebebiyle sonuç alınabilecek bu anlayışın orta-uzun vadede başarılı olmasıyla mümkün değildir; çünkü birbirine benzemeyen partilerin, gelişen olaylara karşı “kırılganlık sorununu” aşması kolay olmayacaktır. Bahsedilen benzemezlik sorunu, oy oranlarının alt alta yazılıp toplanmasını da imkânsız kılmaktadır. Zira parti üst yönetimleri “ittifak yapsa da” parti tabanları %100 olarak üst yönetimlerin tercihlerini kabul etmeyeceklerdir. Tek 1 oyun bile önemli olduğu bir seçim ortamında her muhalif partide yaşanacak küçük kopmalar bile devlet imkânlarını parti amaçları için kullanan iktidarın “oyun kurucu” rolüne devam edeceğini göstermektedir.

İttifakların Asıl Amacı “Meşruiyet Üretmek” ya da “Eksik Kapatmaktır”

Şayet ittifak kurmak, partilerin oy oranlarını alt alta yazmak değilse ittifaklar neden yapılır? Çok açıktır ki Türkiye ve AKP-MHP özelinde değerlendirdiğimizde, AKP'nin Cumhuriyet İttifakından elde etmek istediği ilk amaç MHP'nin oy oranı değil MHP'nin “ürettiği varsayılan meşruiyettir.” Zira AKP'nin 17 yıllık uygulamalarının çok büyük çoğunluğunu “gayri-millî” olarak değerlendirmek mümkündür ve AKP; MHP üzerinden “meşru zemin” inşa etmeye uğraşmakta ve üretmediği siyasal söylemi de MHP geleneğinin oturduğu ideolojik zeminden karşılamaya uğraşmaktadır. O halde muhalefet unsurları için de sorun aynı noktadan ele alınmalıdır. Yani oy oranından önce “ittifak kurulacak partilerin üreteceği meşruiyet” göz önüne alınmalıdır. Bu açıdan baktığımızda, mevcut durumda, İYİ Parti'nin de tıpkı MHP'nin AKP'ye sağladığı gibi bir “meşruiyet zemini” oluşturduğu düşünülebilir. Elbette normal şartlarda altı oklu devrim bayrağı dışında bir meşruiyet zemini aramak CHP için züldür, ancak 17 yıllık AKP kara propagandası CHP ile ilgili önyargıları kaşıırken, bazı CHP'li üst yöneticilerin de bu dezenformasyonu boşa çıkarmak için gerekli olan ideolojik karşı hamleleri yapamadığı da bir gerçektir. Benzer bir etkiye Saadet Partisi'nin de sahip olduğu düşünülebilir. Bu yüzden gerek AKP'nin gerekse de CHP'nin Saadet Partisini kendi yanında tutmak istemesi normaldir. Bu noktada Saadet Partisi'nin alabileceği oy miktarı “en az öneme sahiptir” zira asıl olan partilerin oy oranları değil ittifaka katacakları meşruiyet oranıdır.

Millet İttifakı da Cumhuriyet İttifakı da “Uzun Ömürlü Olmayacaktır”

Yerel seçim süreci ve sonrasında ortaya çıkan tartışmalar ele alındığında Millet İttifakı bileşenlerinin “meşruiyet zeminini” bir kenara bırakarak “oy oranları” üzerinden değerlendirme yapma yanılgısına belli ölçülerde saplandığı görülmektedir. Bu duruma “birbirine benzemeyen partilerin kırılma eğilimini” da eklediğimizde Millet İttifakının “sorunsuz devam edeceğine” dair değerlendirmeleri “fazla iyi niyetli” olarak görmek mümkün hale gelmektedir. Aynı durum, daha az şiddette olmak üzere, Cumhuriyet İttifakı için de geçerlidir.

Türkiye'nin Kurtuluşu İçin Doğru İttifak: “Ne Mutlu Türküm Diyene” İttifakıdır

O halde kırılma eğilimi olan iki ittifakın yani Millet ve Cumhuriyet ittifakı bloklarının geleceği kırılırsa doğru “ittifak zemini” ve “ tarafları” neler olmalıdır? Kanaatimiz odur ki muhalefet bloğunu “iktidar alternatifi” yapacak olan ilk koşul ana muhalefet partisinin tek başına aldığı oy oranının %20-25 bandından %30-35 bandına çıkaracak hamleleri yapmasıdır. Köklü bir kurumsal değişikliği, demokratik bir tüzüğü ve çağın gereklerine uygun, CHP tarihiyle ve gelenekleriyle uyumlu yeni bir programı zorunlu kılan bu hamleler bütünü; 21.Yüzyıla uygun bir CHP'yi oluşturmak ve iktidar yürüyüşünü başlatmak için elzemdir. Ancak kısa vadede tek başına CHP'nin değişimi de yılların alışkanlıklarını dönüştürmeye yetmeyebilir. Bu noktada doğru ittifakların kurulması ve ihtiyaç duyulan “meşruiyet zemininin inşası” temel hedef olmalıdır. Doğru yaklaşım; muhalefet bloğunu oluşturacak partilerin tavanlarını değil tabanlarını hedef alacak ve tabanları birbirine yaklaştırıp ikna edecek bir ittifak programının oluşturulması ve “tabandan tavana” bir yeni ittifak ilişkisinin kurulmasıdır. Bu manada, Türkiye'nin mevcut durumunda iktidar alternatifi olacak tek ittifak bloğunun; Atatürk ilke ve devrimleri ile bir sorunu bulunmayan partilerin tabanlarını bir araya getirecek “Ne Mutlu Türküm Diyene İttifakı” olacağı açıktır. Böylesi bir ittifak hem muhalefet bloğunu ortak ilkeler temelinde birbirine yaklaştırıp kırılma eğilimleri ortadan kaldıracak hem de AKP'nin tüm meşruiyet zeminini ortadan kaldıracaktır. Ne Mutlu Türküm Diyene İttifakı, oy oranlarının toplamından çok daha büyük bir etki yaratma kabiliyetinde de olacaktır. Türkiye'nin ihtiyacı; Millet İttifakı ve Cumhuriyet İttifakı arasında sıkışmak ve fetret devrini uzatmak değil, Ne Mutlu Türküm Diyene İttifakını kurarak Türkiye'yi yeniden tam bağımsızlık rotasına sokmaktır. Türk milletinin beklentisi de 1919 ruhunu gelecek yüzyıla taşıyacak olan da budur.